

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

19. Dies Janvarii. Vera scientia consistit in duobus punctis, quod Deus sit omnia, & homo nihil. Laur. lust.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

loquebatur ei ad cor. Loquebatur Christus paucis
 verba ad cor Sauli. Quæ repenti metamorphosis
 Miraris tot virgines fuisse ad claustra, tot juvenes ad
 asceteria, tot eremicolas ad solitudines, Martyres
 ad carceres? Deus loquebatur illis ad cor. Dum
 Deus loquitur ad cor, sordet tunc omnis eloquentia
 Tullii, Theologia Platonis, Philosophia Aristotelis,
 ô quis non ambiat se abdere in sacrosanctam illam
 solitudinem, ut tot recipiat è cælo favores, à Deo
 gratias, tot beneficia, quot solent conferri dum
 Deus loquitur ad cor. Hic geminæ animæ facultates,
 intellectus, & voluntas, & innovabuntur, iste illu-
 strabitur, hic inflammabitur, quo quid fingi potest
 optabilius vel jucundius! Nam

Si dulce est oculis, videre lumen,

Quam dulce est animo, videre Numen?

19. DIES JANVARI.

Vera scientia consistit in duobus punctis,
 quod Deus sit omnia, & homo nihil. *Laur. Iust.*

Creatio I.
 Homi-
 nis.

Qui in principio creavit cælum & terram, post principium ex nihilo creavit te in terra, ut esses aliquando hæres cæli. Hæc sit igitur prima tua, cui te impendere debes, Scientia, scire te esse Nihil, Deum omnia. Ecce binas abyssos, Nihil, Omnia. Tu Nihil, Deus Omnia. Ut intelligas Deum esse omnia, prius descende ad abyssum tui Nihili. Prima ergo in hac tua solitudine meditatio, sit tui ex nihilo creatio. Creatus es homo,

homo, scis unde homo? ex humo. Nihil humo humilium. Humus ex nihilo est. Quantum potes, descende, quia nihil est profundius quò descendas. Infra nihilum, nihil est quò ruas. Vixeris annos mille, quid est istud temporis ad æternitatem à retro? quia fuisti Nihil. Noli quærere te apud te; tu te nunquam invenies, nisi te perdidideris, & ad nihil redegeris. Creatus es. Quid habes, quid potes, quid es, quod non accepisti? Tolle quod tuum, & quid habebis nisi Nihil? Quia tui ipsius, nihil est tuum: neque tu, tuus es. Tollat Deus à te quod suum est, quid tibi supererit? Itane nihil. Vides à teipso quid es. Hinc conclude cum D. Bernardo: (a) *Quidquid es, quidquid potes, debes creanti, redimenti, vocanti.*

II. Homo nunquam est ens magis reale, quàm cum se agnoscit ens rationis. Quem enim non se fingit? Nec unquam est magis ens rationis, quàm cum se negat ens reale. Fuit nihil, verè non est; potest esse nihil. Nunc igitur cum sis Nihil, superbus adhuc eris, si te putes pulverem, & cinerem, cum sis nihil, nisi inanitas, & peccatum, quod minus est, quàm nihil! Nihil boni habes: cur extolleris contra summum Bonum? Multa mala habes, cur non confunderis coram hominibus? Omnia mala habere potes, cur non contremiscis ubique, & semper? Omnia mala facere potes, cur non formidas te? Ipsa essentia tui, non est tua, sed illius, cujus tu es, Dei. Vin' aliquid mirabilius? Id quod habebat antequam esses, tuum non erat. Fateor, antequam esses, nihil eras: tamen esse poteris: quod autem potueris esse, hoc ipsum tantillum non habebas à te, sed ab eo, à quo

D

est

(a) *In verb. Apostol.*

est omne esse à Deo. Qui si non esset, tu non posse esse, O Deus! loquar ad te, qui processi à te, cum tuo Augustino: (a) *Totum quidquid sum, de misericordia tua est. Sed promerui te, invocando te. Ut essem quid feci? Ut essem qui te invocarem, quid egi? Si enim egi aliquid, ut essem, jam eram antequam essem: porro omnino nihil eram antequam essem, nihil promerui essem. Fecisti ut essem, & non tu fecisti ut bonus essem. Dedisti mihi ut sim, & potuit mihi alius dare, ut bonus sim?*

III. Quid nunc te magnum putas, cum ipse quod nihil eras, antequam creareris, non eras ex te. Ideò plus quàm te debes Deo: nam debes etiam cum non eras, posse esse, sed jam creatus es: & hoc non est. Dic modò, quod membrum tui, factum est à bitrio tuo, aut cui articulo digiti, aut pedis luto posuisti, aut quam Deo ministrasti materiam ad minimum in corpore membrum fingendum? Labant in Idæis divinis, & ejus potentia thesauris creaturae infinitae, quae in suo nihilo relictæ, produci non sunt, nec unquam producentur: quae prece in petraisti, vel quo pretio hoc tibi comparasti, creata à Deo, ut inter innumera, quae poterant esse, tu præ cæteris esses? Quo tu studio, merito, labore id allucutus es, ut non esses oculis luscus, manibus macus, pedibus claudus, corporis parte aliqua mutilus. Ut non esses Theriste deformior, Oreste furiosior, Dauno insanior? Non dedisti Deo, ut te crearet consilium; aut ut te talem crearet, qualis es, Deo te consuluit? Cùm igitur inter omnia, sis Nihil quid superest, quàm ut velis ab omnibus aestimari. Nihil

(a) *In Psal. 58.*

Januar.

Tessera.

51

Nihil? Cùm ex te nihil possis, quid restat, quàm ut te nihili facias? Cùm quovis momento possis reverti ad nihil, quid est, quòd te non existimes minus quàm nihil? Vis sapere? Hoc consilium sequere: ut sis aliquid Deo, esto tibi nihil, & imprime hanc menti Elegiam:

Pulvis & Umbra sumus: pulvis, nihil est, nisi fumus:

Sed Nihil est fumus; nos Nihil ergò sumus.

20. DIES JANUARIII.

Erubescere volutari in cæno, qui es è cælo.
Io. D. Bern. Serm. 24. in Cant.

Dei in ho- I. Ntellexisti à teipso quid es; Audi
minem nunc Anime, quid à Deo acceperis.
beneficia. Ipla te Dei mens concepit: Idæa formavit, Verbum expressit, Benevolentia decrevit, Potentia in lucem dedit. Creatus es homo, Deus te voluit intellectu præditum cùm crearet, ut intelligeres quid acceptum debeas Creatori. Quando matris in utero, materiæ infundebaris Anime, quis tibi tunc primus labor fuit? Opinor mundi opificem æmulari? Tu indigestæ massam materiæ in corporis fabricam, interiore, exterioraque structura mirabilem digessisti, parvumque adeò tibi molitus es mundum. Habet sua elementa, suum cælum, & astra tua. In eo regnas opifex, idem, & Monarcha. Magno quoque mundo dominaris; tibi factus est; & hunc

D 2

tibi